

Einar Simonsen: De mangelfulde og meget sparsomme Tilførsler af udenlandske Raastoffer nødvendiggør, at Blikket vendes mod en Udnyttelse af alle de hjemlige Raastoffer. De mange store Beskæftigelseslove, Rigsdagen for kort Tid siden har vedtaget, bekræfter, at saadan er det. Den landsomfattende Spildindsamling, der foretages, er jo ogsaa et Led i de samme Bestræbelser.

Der er et Omraade, hvor der har været forsøgt en Indsats med samme Maal for Øje, at redde Værdier, som tidligere gik tabt. Jeg tænker her paa den Opfordring, der blev fremsat fra forskellig Side, bl. a. ogsaa fra Landarbejderforbundet, om af Hensyn til det store Indhold af de værdifulde, proteinrige Fodermidler, som Sukkerroetoppene indeholder, i Aar at give sig til at grave Sukkerroerne op i Stedet for, som det almindeligt er, at læsne dem ved Hestekraft, hvorved der ødelægges en Mængde af dette værdifulde Foder.

Denne Opfordring er desværre i meget ringe Omfang blevet fulgt, og en af Grundene — der er flere — er den, at det er uvant Arbejde at tage Roer op med Haandkraft. Maaske er den Merbetaling, der ydes for dette Arbejde, ogsaa lovlig lille. Den væsentligste Aarsag er dog den, at der i Roesæsonen har været en meget følelig Mangel paa Folk, der vilde præstere Arbejdet ved Optagning af Roerne. Jeg ved af egen Erfaring — og jeg er bekendt med, at det adskillige Steder har været Tilfældet —, at man har haft saa vanskeligt ved at faa Optagningen udført af de sædvanlige Akkordarbejdere, at Gaardens faste Mandskab har maattet forsømme andet Arbejde for i det hele taget at faa Roerne leveret rettidigt paa Fabrikkerne.

Det ser ikke godt ud i en Tid, hvor der faktisk er meget stor Arbejdsløshed, at der nedpløjes Millioner af værdifulde, proteinrige Foderenheder, fordi der er manglende Evne og Vilje til at faa Arbejdet med Indhøstningen foretaget paa rette Maade. Men desværre er det saadan, at de senere Aars Tendens til at vende det grovere Arbejde paa Landet Ryggen ikke endnu har forandret sig stort. Tværtimod synes det vanskeligere end nogen Sinde at faa den Slags ubehagelige Arbejder udført, og desværre vil en Udvidelse af Beskæftigelse igennem offentlige Arbejder yderligere besværliggøre den Slags Ting.

Jeg vil mene, at skal denne Vanskelighed afhjælpes, da vil det blive nødvendigt, at Arbejdsløshedskasserne i Landkommunerne ledes og administreres af andre end Fagforeningernes egne Tillidsmænd, og da

maa tillige et intimere Samarbejde mellem de forskellige Arbejdsanvisningskontorer etableres. Der er her en Vanskelighed, som burde afhjælpes paa en eller anden Maade, nemlig den, at de lokale Kontrol- og Anvisningskontorer ikke har Telefon, saa de kan staa i nøjere Kontakt med hinanden og med de Landmænd, som har Brug for Arbejds-kraft. Jeg har før fra denne Talerstol henstillet, at der drages Omsorg for, at visse offentlige Arbejder, hvor der beskæftiges Folk, der var egnede til at udføre et Sæsonarbejde som det, jeg her har nævnt, i nogen Grad blev indstillet i de Tider, hvor der er haardt Brug for Folkene paa det private Arbejdsomraade. En saadan Smidighed bør kunne udvises, og jeg gentager derfor denne min Henstilling.

Som bekendt er Sukker blevet et værdifuldt Varebytningsobjekt. Saa vidt jeg ved, kan vi til vore Nabolande Norge og Finland levere Sukker og til Gengæld faa Bygningstømmer m. m. Jeg vil henstille til den højtærede Handelsministers Overvejelse, om det ikke vil være muligt og rigtigt under disse ekstraordinære Forhold at forsøge at faa en yderligere Sukkerproduktion af de Sukkerroer, som har en næsten lige saa høj Sukkerprocent, som Fabrikroerne har, men som er avlet med Opfodring for Øje. Jeg tror, at der i hvert Fald i de fynske Sukkerfabrikkers Omraade, hvor Sukkeravlten til Industrien ikke er saa koncentreret som f. Eks. paa Lolland-Falster, kunde leveres Roer i et ikke helt ringe Omfang. Disse Roer kan selvfølgelig ikke købes til den lave Pris, der i Aar betales for de kontraherede Fabrikroer, men da Eksportprisen for Sukker ligger langt over Hjemmemarkedsprisen, var det maaske alligevel muligt at faa en lønnende Produktion ud af det.

Jeg har en Anelse om, at Sukkerfabrikkerne af Hensyn til forskellige Konsekvenser vil være noget modvillige til at inklade sig paa Eksperimentet. Men under Hensyn til saavel den Betydning, det har for os at faa en større Tilførsel af Træ og andre meget ønskelige Varer fra Norge og Finland, og den Betydning, det sikkert har for vore Brødrefolk at faa en større Sukkermængde, var det maaske muligt med Statens Bistand at overvinde Sukkerfabrikkerne eventuelle Modvilje. Men der maa handles hurtigt, hvis der skal komme noget ud af Tanken, da de fynske Fabrikkers Sæson snart er forbi og det næppe kan ordnes, dersom der først er slukket under Fyrene paa de forskellige Saftstationer.

Jeg har dernæst en Henstilling dels til